

Sygn. akt IV KK 296/20

POSTANOWIENIE

Dnia 3 września 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 3 września 2020r.

sprawy **J. G. S.**

o wydanie wyroku łącznego

z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 30 grudnia 2019r., sygn. akt II AKa (...)

, zmieniającego w części wyrok łączny Sądu Okręgowego w K. z dnia 22 sierpnia 2019r., sygn. akt III K (...)

na podstawie art. 531§1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

- 1. kasację pozostawić bez rozpoznania,**
- 2. kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego obciążyć Skarb Państwa.**

UZASADNIENIE

Kasację obrońcy skazanego, jako niedopuszczalną z mocy ustawy, należało pozostawić bez rozpoznania.

Stosownie do treści art. 519 k.p.k. stronie przysługuje prawo wniesienia kasacji od prawomocnego wyroku sądu odwoławczego kończącego postępowanie oraz od prawomocnego postanowienia sądu odwoławczego o umorzeniu postępowania i zastosowaniu środka zabezpieczającego określonego w art. 93a k.k. Rzecz więc w tym, że ten nadzwyczajny środek zaskarżenia można wnieść jedynie od prawomocnego wyroku sądu odwoławczego, w zakresie, w jakim zawarte w nim rozstrzygnięcia mają charakter ostateczny, czyli wówczas, gdy ustawa nie przewiduje żadnych środków prawnych w celu ich korygowania.

Tymczasem analiza postawionego w kasacji zarzutu prowadzi do wniosku, że dotyczy on kwestii nieprawidłowego zaliczenia na poczet kary łącznej pozbawienia wolności, wymierzonej wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w K. (w sprawie sygn. akt III K (...)), okresu rzeczywistego pozbawienia skazanego wolności, związanego z procedurą ekstradycyjną do szeregu spraw, w tym spraw zakończonych już prawomocnymi wyrokami skazującymi, w których wymierzono kary pozbawienia wolności objęte następnie węzłem kary łącznej w omawianej sprawie.

Zgodnie z art. 577 k.p.k. w wyroku łącznym należy, w miarę potrzeby, wymienić okresy zaliczone na poczet kary łącznej. Jeżeli wyrok łączny nie zawiera rozstrzygnięcia w tym przedmiocie albo zawiera rozstrzygnięcie błędne, sąd w razie zaistnienia takiej konieczności, może dokonać stosownego uzupełniania albo korekty takiego okresu na podstawie art. 420§1 lub §2 k.p.k. Nie bez znaczenia pozostaje także fakt, że wydane w tym trybie postanowienie może zostać poddane zwykłej kontroli instancyjnej.

Skoro zaś prawomocne rozstrzygnięcie Sądu w przedmiocie zaliczenia okresów faktycznego pozbawienia wolności skazanego na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności nie jest ostateczne i istnieje możliwość jego skorygowania w zwykłym trybie, należy uznać, że kasacja wywiedziona od prawomocnego wyroku sądu odwoławczego wyłącznie w zakresie, w jakim odnosi się on do takiego rozstrzygnięcia Sądu I instancji, jest niedopuszczalna (*vide*: postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 2 marca 2009r., sygn. akt V KK 397/08).

Kierując się przedstawionymi względami, Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.